

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16731/2023
10.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Паркинг сервис“ Београд, чији је пуномоћник Владимир Огњеновић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Жељко Милошевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 6255/18 од 08.12.2022. године, у седници одржаној 10.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу првом изреке пресуде Вишег суда у Београду Гж 6255/18 од 08.12.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у ставу првом изреке пресуде Вишег суда у Београду Гж 6255/18 од 08.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 10211/17 од 13.12.2017. године, ставом првим изреке, укинут је закључак о извршењу И.Ивк 7870/2014 од 26.12.2014. године у делу у којем је одређено предложено извршење у износу од 69.440,00 динара са законском затезном каматом по стопи прописаној Законом о затезној камати од подношења предлога за извршење до исплате, услед повлачења тужбе. Ставом другим изреке, одлучено је да остаје на снази закључак о извршењу И.Ивк 7870/2014 од 26.12.2014. године у делу у којем је одређено предложено извршење у износу од 2.170,00 динара па је обавезан тужени да тужиоцу исплати 2.170,00 динара са законском затезном каматом по стопи прописаној Законом о затезној камати, од подношења предлога за извршење до исплате. Ставом трећим изреке, укинут је закључак о извршењу И.Ивк 7870/2014 од 26.12.2014. године у делу у којем су одређени трошкови извршења у износу од 5.678,64 динара, у коју је урачунат ПДВ као и у делу у којем је одређена награда за успешно спровођење извршења. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 9.400,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 6255/18 од 08.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 10211/17 од 13.12.2017. године, у ставу другом и четвртном изреке. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења о трошковима поступка садржаног у ставу првом изреке другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. Став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији у смислу члана 404. став 1 Закона о парничном поступку. Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима парничног поступка коју суд доноси на основу понашања парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, применом процесног закона, а неправилна примена процесног закона представља битну повреду одредаба парничног поступка која није разлог за изјављивање посебне ревизије, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 420. у вези са чланом 410. став 2 ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 28. ставом 1. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само меродавна вредност главног захтева. Ставом 2. истог члана прописано је да камате, уговорна казна и остала споредна потраживања, као и трошкови поступка се не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да је ревизија изјављена против решења садржаног у другостепеној пресуди којим је правноснажно одлучено о трошковима првостепеног поступка, који не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, то ревизија туженог није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић